

РЕШЕНИЕ № 223
гр. Перник, 02.10.2009г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в съдебно заседание на четиринадесети септември две хиляди и девета година, в състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

При участието на секретар: В.Х..

Като разгледа докладваното от съдията адм.д. № 646 по описа за 2008г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 ал.1 Закона за устройство на територията/ЗУТ/.

Образувано е по жалба на Й.Д.М. ***, ул. "****" бл. **, вх. *, ет. * ап. ** срещу Заповед № ДК-02-Пк-12/16.09.2008 г. на началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол (РДНСК) - Перник. Със заповедта е наредено да бъде премахнат незаконен строеж "Лека ограда", находящ се в урегулиран поземлен имот /УПИ/ - VIII-1429, кв. 109 по плана на град Радомир, с възложител Б.О.Р.. Разпоредено е доброволно изпълнение на заповедта, а при неспазване на срока за доброволно изпълнение, е предвидено принудително изпълнение.

В жалбата се поддържа, че оспорваната заповед е незаконосъобразна, поради което се иска нейната отмяна. В съдебно заседание и в писмени бележки, чрез упълномощен процесуален представител се излагат твърдения, че неправилно в заповедта жалбоподателят М. е визиран като извършител на строежа, както и че като година на построяване на леката ограда е посочена 2007г. Оспорват се констатациите, отразени в протоколи № Р-109-3 и № Р-109-4 на служители от РДНСК-Перник, че строежът е осъществен в нарушение на чл. 148 вр. чл. 137 ал. 3 ЗУТ - без разрешение за строеж и в противоречие с предвижданията на действащия ПУП. Претендира се присъждането на разноски в производството.

Ответникът - началник на РДНСК - Перник, чрез упълномощен процесуален представител, поддържа становище за неоснователност на жалбата. Оспорваният административен акт е издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, съгласно Заповед № РД-13-182/29.05.2007 г. на Началника на ДНСК. Безспорно е установен незаконен строеж по смисъла на ЗУТ, оградата е построена без разрешение за строеж, и в противоречие на действащия ПУП. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Б.О.Р., чрез упълномощен процесуален представител заявява становище, че жалбата е неоснователна, оспорваната заповед е правилна и законосъобразна и не са налице основания за отмяната ѝ. Моли се съда да я остави без уважение като присъди направените в производството разноски.

Заинтересованата страна С.Ц.Р. не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд Перник, след като прецени условията за допустимост на оспорването, доводите на страните по съществото на спора, доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка за законосъобразност на оспорения административен акт, съобразно критериите по чл. 146 от АПК, приема следното:

Жалбата изхожда от легитимирана и имаща правен интерес страна, подадена е в законоустановения срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С оспорената Заповед № ДК-02-Пк-12/16.09.2008г. на началника РДНСК - Перник, на основание чл. 225, ал. 1, във връзка с чл. 222, ал. 1, т. 10 от ЗУТ, е наредено да бъде премахнат незаконен строеж "Лека ограда ", находящ се в урегулиран поземлен имот /УПИ/ - VIII-1429, кв.109 по плана на гр.Радомир, с възложител собственика на имота Б.О.Р..

Незаконният строеж представлява лека ограда с височина от 1,70 м., с плътна част , от стоманобетонова основа с височина 0.20 м. и прозрачна част с височина 1.50 метра- метална мрежа. Съгласно представената скица и протокол за трасиране на ограда същата е изпълнена на 1.66 м. при улицата и 2.13 м. в дъното на парцела навътре в УПИ VIII-1429, кв.109 по плана на гр. Радомир от страничната регулационната граница с УПИ XIX-1430, собственост на жалбоподателя М.. Строителството е извършено през месец юни-юли 2007г., без издадено разрешение за строеж. Тези обстоятелства са установени със събраните в хода на административното производство доказателства, които имат сила и пред съда, а именно: констативен акт № Р-109-3/20.08.2008 г., констативен акт № Р-109-4/20.08.2008 г. и констативен протокол № Р- 109-3/ 10.09.2008г. и констативен протокол № Р-109-4/10.09.2008г. Фактическите констатации в посочените по-горе актове и в мотивите на оспорваната заповед не са оборени от събрания в хода на съдебното производство доказателствен материал. Тези факти водят до извода за наличие на материалноправните предпоставки за издаването на заповед по чл. 225, ал. 1 от ЗУТ.

Безспорно е, че изграденият обект - "лека ограда „ е строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ и за последния се изисква разрешение за строеж по силата на чл. 148, ал. 1 от ЗУТ. Липсата на изискуемите строителни книжа съгласно чл. 137, ал. 3 и чл. 148, ал. 1 определят строежа като незаконен по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, който подлежи на премахване.

Настоящият състав на съда намира за установено и че процесният строеж е незаконен по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 1 от ЗУТ, тъй като е в несъответствие с предвижданията на действащия подробен устройствен план, одобрен със заповед № 367/28.12.2001г. и изменен с заповед № 108 от 13.02.2007г. на кмета на община Радомир. Неотносими в конкретния случай се явяват твърденията на жалбоподателя, че процесният строеж е търпим съгласно § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ и не подлежи на премахване и забрана за ползване. В тази връзка ангажираните в производството гласни доказателства, че "леката ограда" не е била изпълнена през 2007 г. от жалбоподателя М., както е прието в административното производство, а през 1956-57г. от праводателя му са правноирелевантни за

законността на строежа. Жалбоподателят не е адресат на оспорената заповед и строежът е в явно несъответствие с действащото регулационно отреждане на УПИ VIII-1429 в кв. 109 по плана на гр. Радомир, тъй като безспорно се установи, че „леката ограда“ не е изградена на границата между имотите на жалбоподателя М. и заинтересованите страни, а навлиза на констатираните от служителите на РДНСК отстояния в УПИ VIII-1429.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че по същия правен спор е налице влязло в сила съдебно решение и същият е решен със сила на присъдено нещо, което задължава настоящият съдебен състав да приеме за безспорно установено местоположението на процесната ограда - а именно, че е изградена на страничната регулационната граница между двата имота -на жалбоподателя и заинтересованите страни по делото.

Влязлото в сила съдебно Решение № 38/05.03.2008 г. на Административен съд Перник е по оспорване на друг административен акт, издаден от друг орган и на различно правно основание. Предмет на адм. дело № 365/2007 г., по което е постановено влязлото в сила съдебно решение, е била Заповед № 782/09.11.2007 г. на кмета на Община Радомир, а правното основание на заповедта е чл. 179, ал. 2 от ЗУТ. Предмет на настоящето съдебно производство е Заповед № ДК-02-Пк-12/16.09.2008 г. на началника РДНСК - Перник, с правно основание чл. 225, ал. 1, във връзка с чл. 222, ал. 1, т. 10 от ЗУТ, като правно значимите факти за законността на строежа е наличието или липсата на строителни книжа за изграждането на оградата и съответствието и с предвижданията на действащия ПУП, а точното ѝ местоположение не влияе на законосъобразността и валидността на процесния акт.

По изложените съображения, съдът намира, оспорваната заповед за законосъобразна. Административният акт е издаден от орган, притежаващ материална и териториална компетентност въз основа на валидно упълномощаване на основание чл. 225, ал. 1 от ЗУТ със Заповед № РД-13-182/29.05.2007 г. на началника на ДНСК, да постановява премахване на незаконни строежи или части от тях и отговаря на изискванията по чл. 59 от АПК.

Не са налице основанията за отмяна по чл. 146 от АПК, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено.

С оглед изхода на делото на РДНСК Перник се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 4 от АПК в размер на 150 лева, определени по чл. 8 и чл. 7, ал. 1 т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, обн. ДВ, бр. 64 от 23.07.2004 г., изм. и доп., бр. 2 от 9.01.2009 г.

В полза на заинтересованото лице Б.О.Р. следва да се присъдят разноски в размер на 200 лева за договорено и надлежно адвокатско възнаграждение.

Мотивиран така и на основание чл. 172 ал.2, предложение второ от АПК Административен съд Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й.Д.М. *** срещу

Заповед № ДК-02-Пк-12/16.09.2008 г. на началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол - Перник.

ОСЪЖДА Й.Д.М. ***, ул.*** бл.**вх.* ет.*ап.**ЕГН-*****, да заплати на РДНСК Перник сумата от 150 (сто и петдесет) лева, представляваща разноски за съдебното производство.

ОСЪЖДА Й.Д.М. ***, ул.*** бл.**вх.* ет.*ап.** ЕГН-*****, да заплати на Б.О.Р. *** сумата от 200 (двеста) лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния

административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му, чрез изпращане на препис от същото.

Съдия: /п/